

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2885/2024
16.07.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., коју заступа пуномоћник Јадранка Жуњић, адвокат из ..., против туженог АД „ЕПС“ Београд – Огранак „Колубара“ Лазаревац, кога заступа пуномоћник Сабахудин Тахировић, адвокат из ..., ради преображаја радног односа одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 208/24 од 13.06.2024. године, у седници одржаној дана 16.07.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Апелационог суда у Београду Гж1 208/24 од 13.06.2024. године у утврђујућем делу става првог, у ставу другом и у ставу трећем изреке, тако што се **ОДБИЈА**, као неоснована, жалба тужиље, **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Лазаревцу П1 140/22 од 06.11.2023. године и **ОДБИЈА** захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужиља да туженом накнади трошкове ревизијског поступка у износу од 62.000,00 динара, у року од 8 дана по пријему пресуде.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиље за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лазаревцу П1 140/22 од 06.11.2023. године одбијен је тужбени захтев тужиље АА из ..., којим је тражила да се утврди да је тужилин радни однос на одређено време код послодавца Предузећа за заштиту имовине и одржавање објеката „Колубара услуге“ доо Лазаревац, прерастао у радни однос на неодређено време код послодавца корисника Јавног предузећа „Електропривреда Србије“ Огранак РБ „Колубара“ Лазаревац почев од 01.03.2022. године па надаље, те да се обавезе тужени да то призна или ће у противном ова пресуда служити као правни основ за заснивање радног односа, као и да јој накнади трошкове парничног поступка, као неоснован.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 208/24 од 13.06.2024. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда у делу става првог изреке тако што је утврђено да је тужилин радни однос на одређено време код послодавца Предузећа за заштиту имовине и одржавање објеката „Колубара услуге“ доо Лазаревац, прерастао у

радни однос на неодређено време код послодавца корисника Јавно предузеће „Електропривреда Србије“ Огранак РБ „Колубара“ Лазаревац, почев од дана 08.03.2022. године, што је тужени дужан да призна или ће ова ова пресуда служити као правни основ за заснивање радног односа, док је тужбени захтев тужиље са захтевом да се утврди да јој је радни однос прерастао од дана 01.03.2022. године одбијен, као неоснован. Ставом другим изреке преиначено је решење садржано у преосталом делу става првог изреке првостепене пресуде, тако што је обавезан тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 45.750,00 динара. Ставом трећим изреке обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове поступка по жалби у износу од 49.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степени тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, побијајући пресуду у утврђујућем делу става првог изреке, у ставу другом и у ставу трећем изреке.

Тужиља је поднела одговор на ревизију.

Врховни суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр. 72/11...10/23), па је утврдио да је изјављена ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда одредба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а у ревизији се не указује на остале битне повреде одредаба парничног поступка због којих се ревизија може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиља је у радном односу код послодавца Предузеће за заштиту имовине и одржавање објеката „Колубара услуге“ доо Лазаревац по основу уговора о раду од 23.05.2013. године и обављала је послове стручни сарадник за ... у Сектору за ..., а након тога у континуитету закључила је више уговора о раду на одређено време, за обављање истих послова. Последњи уговор о раду закључен је 01.03.2022. године, закључно до 31.08.2022. године, за обављање истих послова. Уговором о пружању услуга између туженог, као корисника услуга и Предузећа за заштиту имовине и одржавања објеката „Колубара услуге“ доо Лазаревац као пружаоца услуга, регулисани су услови пружања услуга „услуге“. Тужени је периодично подносио захтеве Предузећу „Колубара услуге“, тражећи одређене конкретне услуге са наведеним степеном стручне спреме извршилаца. Тужиља је код туженог фактички обављала послове на наведеном радном месту, а истоврсне послове за туженог је обављала и ББ, запослена код туженог.

Имајући у виду овако утврђено чињенично стање првостепени суд је одбио тужбени захтев сматрајући да нису испуњени услови за преображај радног односа тужиље са одређеног времена на неодређено време почев од 01.03.2022. године, јер се Предузеће за заштиту имовине и одржавање објеката „Колубара услуге“ доо не може сматрати Агенцијом за привремено запошљавање којој је делатност привремено уступање запослених послодавцу кориснику. Претежна делатност наведеног предузећа је регистрована под шифром 8010 као делатност приватног обезбеђења, а наведено предузеће не поседује дозволу надлежног министарства да обавља послове као Агенција за привремено запошљавање, нити је у евиденцији тог министарства. Такође,

у спорном периоду је био на снази Закон о буџетском систему, па тужени није могао да заснује радни однос на одређено време са новим лицима, нити постоје услови за преображај тужиљиног радног односа у смислу члана 27е став 34. наведеног Закона.

Другостепени суд је делимично преиначио првостепену пресуду и утврдио да је тужиљи радни однос код послодавца „Колубара услуге“ доо Лазаревац прерастао у радни однос на недоређено време код туженог, као корисника почев од 08.03.2022. године и преиначио је решење о трошковима поступка, те је обавезао туженог да тужиљи накнади трошкове другостепеног поступка. Другостепени суд сматра да су испуњени услови из одредби Закона о агенцијском запошљавању, ближе наведеним у образложењу побијане пресуде, за преображај радног односа тужиље са одређеног на неодређено време, јер је, као делатност друштва наведено, у Одлуци у измени оснивачког акта предузећа „Колубара услуге“, да поред претежне делатности друштва, делатност приватног обезбеђења друштво обавља и, између осталог, делатност Агенције за запошљавање и делатност Агенције за привремено запошљавање. Такође, другостепени суд сматра да се у конкретном случају не могу применити одредбе Закона о буџетском систему, с обзиром да је забрана запошљавања уведена у децембру 2013. године, а тужиља је засновала радни однос на одређено време пре увођења ове измене, 2010. године.

Према становишту Врховног суда другостепени суд није правилно применио материјално право преиначујући првостепену пресуду.

Према Закону о агенцијском запошљавању („Службени гласник РС“ бр. 86/2019), који је у примени од 01.03.2020. године, агенција за привремено запошљавање је привредно друштво или предузетник регистрован код надлежног органа на територији Републике Србије, који заснива радни однос са запосленим ради његовог привременог уступања послодавцу кориснику на територији Републике Србије ради обављања послова под његовим надзором и руковођењем; уступљени запослени је физичко лице које је у радном односу у агенцији у складу са овим законом и законом којим се уређује рад, а које се уступа послодавцу кориснику ради привременог обављања послова под његовим надзором и руковођењем у складу са овим законом (члан 2. ставови 1. и 2). Министарство надлежно за послове рада на захтев привредног друштва или предузетника регистрованог у Регистру привредних субјеката у складу са законом издаје дозволу за рад агенције, под прописаним условима, а привредно друштво и предузетник не може да обавља ову делатност пре њеног уписа у складу са законом, нити може да има уписану делатност без претходне дозволе (члан 3). Послодавац може запосленог на одређено време да уступи на рад код послодавца корисника у случајевима и у трајању утврђеном за заснивање радног односа на одређено време у складу са законом којим се уређује рад (члан 16. став 1.); послодавац не може да уступи запосленог на одређено време који је претходно био у радном односу на одређено време код истог послодавца корисника непосредно или другог послодавца у укупном трајању дужем од 24 месеца (члан 16. став 2.); уступљени запослени, који је претходно код истог послодавца корисника радио непосредно или преко истог или другог послодавца супротно одредбама ставова 1. и 2. овог члана, или који остане да ради код послодавца корисника најмање пет радних дана након истека времена на које је уступљен, сматра се да је засновао радни однос на неодређено време (члан 16. став 3.).

Правилно је првостепени суд закључио да се послодавац тужиље „Колубара услуге“ доо Лазаревац не може сматрати Агенцијом за запошљавање, која се бави регистрованом делатношћу запошљавања ради уступања кориснику под условима из члана 1-3 и члана 6. Закона о агенцијском запошљавању. Поред тога, тужена као корисник јавних средстава до 31.12.2020. године није имала могућност да заснива радни однос са новим лицима ради попуњавања слободних, односно упражљених радних места по одредбама чланова 2. став 1. тачка 5. и 27е Закона о буџетском сиситему („Службени гласник РС“ бр. 8/13...72/19). Због наведених ограничења тужиљин радни однос на одређено време код „Колубара услуге“ доо Лазаревац није могао да прерасте у радни однос на неодређено време код туженог. Послодавац тужиље није агенција за привремено запошљавање регистрована у смислу наведених законских одредби, па нема услова за примену члана 16. тог закона, како се у ревизији основано указује.

Због свега наведеног, ревизија туженог је усвојена и одлучено као у ставу првом изреке.

Тужена је успела у ревизијском поступку, трошкове тог поступка је тражила и определила у ревизији, па је тужиља дужна да туженом накнади трошкове тог поступка, и то за састав ревизија у износу од 49.500,00 динара, на име судске таксе на ревизију 5.000,00 динара и одлуку о ревизији 7.500,00 динара, у смислу Адвокатске и Таксене тарифе.

Одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова ревизијског поступка, јер у том поступку није успела, а поред тога трошкови састава одговора на ревизију нису били нужни, а у смислу члана 153. и 154. Закона о парничном поступку.

Из наведених разлога одлучено је као у изреци пресуде, на основу члана 414. и члана 165. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић